

Húsareglur hjá eini kettu.

1 stuttlig söga ella 10...

Baðiverilsí:

Far altíð aftaná gestum á wc. Tað er ikki neyðugt at gera nakað. Sit bara og glø at teimum.

Hurðar

Afturlatnar hurðar verða ikki góðtiknar. Fyri at fáa tey at lata tær upp, skal tú stilla teg upp á afturbainini og byrja at sláa ella skava á hurðina. Tá hurðin so verður latin upp, skalt tú ikki gera meira - tí eingin sigur, at tú skalt fara inn ella út. Tú skalt bara leggja ella seta teg mitt tvørtur um gáttina, hálva vegna inni og hálva vegna úti, og byrja at filosofera. Best er at gera hetta, tá tað antin er sera kalt, tá tað regnar, kavar, ella tá tvístertur, eiturkoppar og onnur flogkykt royna at sleppa inn um.

Stólar og teppi

Tá tú vilt spýggja, skalt tú skunda tær upp á ein stól. Nært tú tað ikki, kanst tú brúka eitt teppi í staðin; men tá skal tað helst verða hondknýtt og av orientalskum uppruna. Finst einki orientalskt teppi í húsinum, noyðist tú at brúka eitt seyðaskinn ella eitt teppi við longum hárum á. Meðan tú spýrt, er umráðandi at minnast at bakka alla tíðina - og spýggjan skal helst verða á longd við ein mannafót.

At forstýra

Um onkur í húsinum stákast við okkurt, meðan hini einki gera, skalt tú halda teg til tey, ið arbeiða. So kanst tú antin «hjálpa» teimum ella «forstýra».

Her eru reglarnir fyri at «forstýra»:

Tá tey stákast við at gera mat, skalt tú seta teg beint aftan fyri vinstra hæl á kokkinum. Tú verður ikki sædd, og tí traðka teg á teg. So verður tú lyft upp og klemma, og á hendan hátt sleppur tú upp á borðið til matin.

Um onkur lesur ein bók, skalt tú trýsta teg upp undir høkuna, tí so kanst tú lesa við. Sjálvandi er tað best, um tú kanst liggja oman á bókini, meðan tú lesur.

Tá talan er um pappírarbeiði, skalt tú gera soleiðis: Ger teg so langa og breiða sum gjørligt, og legg teg so oman á pappírini, so tú liggur væl. Pappírini skulu helst ikki síggjast. Lat sum um tú droymir; men minst til javnan at strekkja teg væl og virðiliga, meðan tú klaskar til blýantin ella pennin.

Tá húsfólkið fæst við at skriva rokningar, sjálvuppgávuna ella jólakort, ræður um at verða klár, tí nú skal tú vísa, at dugur er í tær! Fyrst setur tú teg oman á pappírið, sum skrivað verður á. Tá tey so hava kista teg burtur fleiri ferðir, skalt tú seta teg við síðuna av teimum, og mjuuva so neyðarsliga. Tá tey so aftur kista teg burtur, skalt tú fyrst skunda tær at slá pennanar, síðani blýantarnar, og so at enda viskuleðrið niður av borðinum.

Tá onkur heldur eina avis framman fyri sær í strektum armum, skalt tú hoppa upp á avisina aftan í frá. Menniskju elska, tá onkur hoppar á tey. Tá tey sita og arbeiða við telduna, loypir tú upp á telduborðið, gongur eftir knappaborðinum og roynir so at fanga tað, ið flytur seg á skýggjanum. At enda tveitir tú teg í fangið á teimum, og helst tvørtur um báðar armarnar.

At hvækka fólk

So ofta tað er gjørligt, eigur tú at hvækka fólk. Leyp framm fyri tey, so kvikliga og so nær, tað ber til. Allarbest er at hvækka tey, tá tað er myrkt, í trappum, ella tá tey bera okkurt, fyri ikki at tosa um, tá tey eru nývaknaði á morgni.

Songartíð

Legg teg altíð oman á fólk, so tey ikki fáa vent sær.

Bakkin

Tá tú hevur brúkt bakkan, skalt tú sparka og rista føturnar væl og virðiliga, tá tú fert út aftur á gólvið. Menniskju elska kenluna av at hava sand millum tærnar..

At fjala seg

Javnan eigur tú at fjala teg, har eingin finnur teg. Tú mást undir ongum umstøðum koma fram fyrr enn minst 3-4 tímar eru gingnir. Hetta ger menniskjuni bebbærædd (ein góð kenla hjá teimum), tí tá halda tey teg antin verða rýmda ella vilsta. Og tá tú so kemur fram aftur, verður tú kelað og umfavnað. Helst fært tú onkran góðan bita eisini.

Tey seinastu góðu ráðini

Royn av øllum alvi at áma teg at menniskjum. Andlitini á teimum er tað besta. Vent tær so við, og vís teimum rumpuna á tær. Menniskjum dáma hetta sera væl, so ger tað so ofta sum gjørligt.

(Rithøvundur ókendur. Týtt úr norskum: Marita Gulklepp)